

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Cap. 12. De duodecim fructibus sanctissimi sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

CAP. XII,

De duodecim fructibus sanctissimi
Sacramenti.

S Joannes in Apocalypsi ingentem vidit fluvium ab ipsa sede Dei & Agni originem ortumque suum ducentem: *Vidi fluvium procedentem de sede Dei & Agni.* Et in medio fluminis hujus magna exurgebat arbor, quæ duodecim producebat fructus. *Et ex utraque parte lignum vite afferens fructus duodecim.* Per fluvium, juxta Rupertum aliorumque expositionem, intelligitur Spiritus sanctus procedens à Patre & Filio: & per arborem vite è fluvio hoc pullulantem alii intelligunt Christum: ut nostro conformiter proposito nos capiemus sanctissimum Altaris Sacramentum, in quantum effectus est & opus Spiritus sancti, ut supra insinuavimus. Ex hac arbore duodecim pullulant fructus, qui sunt duodecim gratiæ & dona, quæ causalat in nobis sanctissimum Sacramentum: quorum etiam mentionem facit Prophetæ Ezechiel, & singula nunc ordine recensebimus, assilens nobis eadem Spiritus sancti gratiâ.

I,

Lauite.

*S. Tb. q. 79
art. 4.*

Hic est primus fructus sanctissimi Sacramenti: lauare & expurgare animam à peccatis, remittendo re-nalita, & præservando à mortibus, veluti supra explicatum est.

II,

Unxite.

Et est secundus fructus, unctio Gratiæ Sacramentalis, quæ

quæ est Gracia habitualis, in quantum connotat
 qualem ad finem Sacramenti necessariam. Idque si-
 gnificat nomen Eucharistiæ, id est. bona gratia: quia
 confert Gratiã in creaturam Christi, & confert Gratiã
 in creaturam.

III.

Vestiuite.

Christo, tanquàm veste, quod contingit transfor-
 mando se in Christum. *Induit me vestimentis salutis.* Isa. 61.
Induit me Christo & Salvatore. Et hoc, quod quis ve-
 stitur Christo, ac transformetur in Christum, mirabili
 modo fit in sanctissimo Sacramento.

IV.

Calceavi te ianthino.

Calceamenta coloris violacei & cerulæi symbolum
 sunt affectuum cælestium. Sanctissimo mediante Sa-
 cramento tota cœlestis evadit anima, ad modum panis,
 quem manducat, *de Cœlo cœlestis.* Propterea, quam- *Ioan. 6.*
 diu adhuc præsentem agit vitam, duplex ei conceditur
 Gloriam animæ simul & corporis, uti supra dixi.
 Unde sanctissimum Sacramentum merito appellatur
Symbolum Resurrectionis, Pharmaceutum immortalitatis.
 Imò præcedunt nos nulli, corpora gloriosa, in signum
 contractus Carnis Christi, & quod in præsentem vitam di-
 gne sacram sumpserint sibi, splendore quodam par-
 ticulari, tanquam Aureola, fore dotanda, in signum
 Communionis & unionis corporalis cum
 Christo in terris habitæ.

V.

Dedi circulos auribus tuis.

Circuli, id est, Inaures significant virtutem Fidei, quæ est ex auditu, & specialis sanctissimi Sacramenti fructus est. Vt propterea nuncupetur *Mysterium Fidei*, quia tribuit vim & virtutem credendi supra omnem sensum & supra omnem rationem; ac non contra rationem. Siquidem, ut docet S. Thom. *In Sacramento veritas, & nulla falsitas, vel deceptio debet includi.* Neque sensus decipiuntur, cum non nisi de accidentibus solum iudicent, quæ, sicuti à parte rei existunt, ita quæ videntur; aut intellectus lumine Fidei illustratus iudicat, non adesse ibi substantiam panis, sed Corpus Christi. Insuper dicitur *Mysterium & Sacramentum Fidei*, quia est mysterium occultissimum, *Vbi est Deus absconditus*, Diuinitas in Humanitate, & Humanitas in speciebus Sacramentalibus: & vtraque est inuisibilis & obiectum Fidei, quæ de inuisibilibus.

In 4. dist. 11
q. 1.

S. Th. q. 75.
art. 1.

VI.

Armillas in manibus.

Armilla ornans manum significat spem, quæ roboret viresque suppeditat ad bene operandum. Et hæc quoque sanctissimi Sacramenti effectus est, ac propterea vocatur Viaticum, quia in via nos reficiens, usque ad Patriam deducit. Quid desperas? ait S. Augustinus. *Spera in sanctissimo Sacramento, in quo habes & Patrem, habes Patrem, habes & patrimonium.* Præterea est substantium Spei nostra sanctissimum Sacramentum, quia mox dicitur, perfecte nos vnit Christo, obiecto primario Spei nostræ.

Mag. in 4.
dist. 8.

S. Th. 3. p. 9
79. art.

S. Aug. Ps.
84.

S. Th. q. 75.
art. 1.

V. N. E.

VII.

Et torquem circa collum tuum.

Torques, cingens collum tuum, & ad pectus vsque propendeas. Charitatem, Charitatisque perfectionem, fructum sanctissimo Sacramento valde proprium, indigita. Vnde vocatur *Synaxis*, id est, *Communio*: qui per illam in vnione perfectæ Charitatis adunamus & coniungimus nos Deo & Proximo nostro. Qua de causa *S. Tho. 3. p. nuncupatur etiam Sacramentum Charitatis, Sacramentum Amoris*. Et tamen si Sacramentum Confirmationis sit etiam *Sacramentum perfectissimum*, quia confirmat & perficit Charitatem: attamen non est *perfectissimum in ordine ad conjunctionem cum Christo*, veluti est Sacramentum Altaris, sed est in ordine ad oppugnandas externas inimicorum tentationes.

VIII.

Cinxi te bysso.

Bysus est cingulum vel fascia ex candidissimo lino, symbolum Puritatis, quam confert sanctissimum Sacramentum. Et quænam maior dari potest puritas, quam cum quis assumitur ad vnionem propriæ Diuinitatis Filii Dei. Vnde sanctissimum Sacramentum appellatur *Metalepsis*, id est, *Assumptio*, quia per illud ad summam Puritatem Diuinitatis assumitur.

IX.

Facta es mihi.

Sponsa, vt exponit *S. Hieronymus*, quia in hoc Sacramento anima nostra desponsatur Christo media corporum vnione, & multo magis vnione voluntatum. Hæc conformitas nostrarum voluntatum cum voluntate Christi, inquit *S. Bernardus*, *maritat animam Verbo*. Vnde consulit *Tertullianus*: *Nupsisti Christo? incede secundum Sponsi tui voluntatem*. Etenim *Sponsa fidelis Sponso tuo*, vt notat *S. Basilius*, *contemnit, quidquid oculi apparet & nudâ mente amore Sponsi satiatur*. Et tanquam propriæ Sponsæ, dicit ipsemet *Propheta Ezechiel*

S. Hier.
S. Bern. ser.
38. in Cant.
Tertull. de
uelandis
Virg. c. 16.
S. Basil. lib.
de vera
Virginia.

Can. 4. chiel: *Coronam decoris posuit super caput eius*, tanquam
Reginæ Regis Sponsæ: *Veni de Libano, Sponsa mea, veni,*
coronaberis. Verum, si in particulari loquamur de Spon-
Carth. a. 18. sa nostri intellectus, & de Sponsa voluntatis nostræ, re-
sponderet Carthusianus: *Veritas increata, intellectus no-*
stri cibus, est propria Sponsa intellectus creati; & Ver-
itas increata, cibus voluntatis est Sponsa voluntatis.

X.

Expandi amictum meum super te.

Amictum, vel, vt alii legunt, *alam meam* Diuinæ pro-
tectionis, quâ Christus tutatur animam veluti proprie-
tam Sponsam. Unde, quamuis consumptis speciebus sa-
cramentalibus Corpore discedat; nihilominus moraliter
manet per auxilium Diuinæ protectionis, ipsam
omni specie mali defendendo, & ad bonum promouen-
do.

XI.

Ecce tempus tuum, tempus amantium.

Christus fungitur officio Sponsi, præscribendo Spon-
sæ modum viuendi, quem obseruare, qualique exercere
sele occupare debeat. *Tempus tuum erit tempus amantium.*
Seu, vt legunt alii, *tempus nuptiarum, tempus am-*
rum. Unica solâ erit occupatio tua, vt te exerceas in
amore mei, veluti ego me occupabo in amore tui: *vos*
tempus tuum, tempus totû viræ tuæ, erit tempus amant-
is, tempus sponsalitiu, tempus amoris. Talis erat modus
viuendi istius sanctæ animæ, veræ Christi Sponsæ, quæ
de seipsa dicebat: *Hac est anima mea, assidua exercitatio-*
toris viribus semper intendere in Deum, summum am-
rem, & summum bonum. In quo etiam sensu Carthu-
sianus accipit illa verba Christi: *Hoc facite in meam com-*
memorationem, id est, in commemorationem amoris mei,
exercendo actus amoris, & contemplando Charitatem
meam erga vos. Sed aduertendum est, quod dicitur in
numero

**S. Bern. de
natura Di-
uini Amo-
ris. c. 2.
Carthus. de
Sacram.
art. 17.**

numero plurali, *tempus amorum*: etenim cum exercitio Amoris Dei combinandus quoque est Amor proximi: amando perfectè Deum, non solum *in seipso* verum etiam *extensivè* in creaturis.

XII.

Similam, mel, & oleum comedisti.

Hic est duodecimus fructus, fundamentum & radix aliorum. Cunctis ditatus es bonis, donis & gratiis, ex eo, quod in sanctissimi Sacramenti sumptione cibus factus de flore farinae, de Corpore Christi, gustaveris mel Sanguinis, & oleum Divinitatis. Cum hoc enim totum dedi, quod dare potui, nec quidquam mihi superest, quod dare valeo, inquit Christus. Ac propterea, iuxta mentem D. Augustini, Eucharistia per *Antono. S. Aug. massam* dicitur *Gratiarum actio: quia cum omnia in illo S. Ambros. donauerit: non restat aliquid aliud petere, sed tantum in Luc. 16. gratias agere. Beati igitur, qui ut catelli edunt de micis lib. 17. celestis Panis Sacramenti. O vberes mica, quae repellitis ieiunium sempiternum, quae colligentem pauperem aeternis expletis epulis!* Et cum hoc praxi deuotionis erga sanctissimum Sacramentum imponitur finis.

EXER